

Od Redakcji

Studia zebrane w tomie *Wyobraźnia przestrzenna w perspektywie geopoetyki* są efektem pierwszej konferencji zorganizowanej w marcu 2016 roku przez doktorantów z Zakładu Teorii i Antropologii Literatury Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu w Białymstoku. Wpisała się ona w cykl sesji „Przestrzeń jako kategoria poetyki”, efektem których są monografie: *Od poetyki przestrzeni do geopoetyki* (Białystok 2012), *Geografia i metafora* (Białystok 2014), *Przestrzenie geo(bio)graficzne w literaturze* (Białystok 2015) oraz *Geograficzne przestrzenie utekstowione* (Białystok 2017).

Przedmiotem zamieszczonych w tomie studiów są problemy literaturoznawcze rozpatrywane w perspektywie geopoetyki i geografii humanistycznej. Analizie, wykorzystującej narzędzia geopoetyki, została poddana twórczość takich pisarzy, jak: Kenneth White, Mariusz Wilk, Roman Honet, Jurij Andruchowycz, Janusz Głowacki, Olga Tokarczuk, Krzysztof Fedorowicz, Dana Łukasińska, Michał Androsiuk, Michał Książek, Katarzyna Bonda, Joanna Bator, Zygmunt Krasiński, Adam Mickiewicz i Olga Dauksza. Badacze przedmiotem swoich zainteresowań uczynili feno-

men wyobraźni przestrzennej, ujawniającej się w sposobach metaforyzacji i symbolizacji konkretnych miejsc w przestrzeni geograficznej. Utwory literackie, poddane interpretacji, rozumiane są przez autorów rozpraw jako forma artykulacji warunkujących się wzajemnie doświadczeń, biograficznego i topograficznego.

Niniejszy tom zawiera propozycje analiz różnorodnych poetyk doświadczenia przestrzennego, posiadające także wymiar sensoryczny i emocjonalny. Ważnym tematem wielu rozpraw stał się performatywny wymiar literatury, tematyzującej przestrzeń miasta, pogranicza czy regionu. Literatura bowiem – co szczególnie istotne w kontekście zwrotu topograficznego – umożliwia przekształcanie, a nawet wytwarzanie konkretnych miejsc w przestrzeni geograficznej. Ważnym aspektem zamieszczonych w zbiorze artykułów jest połączenie refleksji teoretycznej z praktyką interpretacyjną, potwierdzającą funkcjonalność narzędzi geopoetologicznych.

Podjęta w niniejszym zbiorze refleksja nad relacją między literaturą a geografiami skoncentrowała się na problemie wyobraźni przestrzennej, leżącej u źródeł twórczości literackiej. Stanowi ona zatem odpowiedź na ciągle aktualną potrzebę poszukiwania języka opisu zarówno konkretnej przestrzeni geograficznej, jak też wyimaginowanej. Potwierdza także efektywność metodologii rozwijających się w interdyscyplinarnym dialogu teorii literatury, geografii humanistycznej, geohistorii.